

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

กิเลสกดดวงจิตใจ

ทำจิตใจให้สูงขึ้นนะ เวลานี้จิตใจของพวกเรากำลังต่ำมากเชียว ให้พยายามพุงจิตใจให้สูงขึ้นด้วยธรรม กิเลสมันกดลง ๆ ถ่วงลงกดลงถ่วงลง ต่างคนต่างถูกกดถูกถ่วงต่างคนต่างได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนตาม ๆ กันไปหมด กิเลสเข้าตรงไหนเป็นไฟตรงนั้น ๆ ธรรมเข้าตรงไหนเป็นน้ำเย็นไปหมด นี่จิตใจของพวกเรากำลังต่ำมากเวลานี้ถูกกิเลสมันกดมันถ่วง เราไม่รู้ว่าเป็นกิเลส ไม่รู้ว่ามันกดมันถ่วง มีแต่ความพอใจ ๆ พอใจกับตัวนั้นแหละ ตัวที่เราไม่รู้มันนั้น ดิ่งไปหมด ที่ไหนก็เหมือนกัน มันกำลังเรื่องอำนาจเดี๋ยวนี้

เราทำใจนะเราพูดจริง ๆ จวนจะตายเท่าไรให้พูดสักหน่อยว่าฉันเถอะ บางทีนะมันค้นพินวางนั้นก็ มี เห็นอยู่ตำตาตำใจอยู่ตลอดเวลากระเทือนอยู่ทั่วแดนโลกธาตุ จะไม่ให้นำมาพูดสักนิดหนึ่งได้หรือ ต้องนำมาพูดไม่มากก็ต้องน้อยแหละมันโมโหนี่ กิเลสลากคอคนไปจมในโคลนในนรกอเวจี ดิ่งจมลง ๆ ให้เห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาที่จะทนได้หรือมนุษย์เรานะ พระพุทธเจ้าท่านเห็นอย่างนั้นแหละ ที่ท่านนำธรรมมาสอนโลก ท่านไม่ได้มาพูดเล่น ๆ พวกเรานี่ทำเล่น ๆ กับธรรมพระพุทธเจ้า ถ้าทำกับกิเลสเท่าที่ตละ โอัย ทำจริงทำจริงจังเอาทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นถึงได้จมซี

จวนจะตายเท่าไรยังเป็นห่วงโลก คือไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลยจะว่าไง ว่าขนาดนี้แหละผู้ท่านรู้ท่านรู้จริง ๆ ท่านไม่ได้รู้เล่น ๆ นี่นะ รู้ทุกสิ่งทุกอย่างจริง ๆ พระพุทธเจ้าพระสาวกท่าน ท่านรู้จริง ๆ นี้ แต่พวกเรามันหลงจริง ๆ มันมีตจริง ๆ เข้ากันไม่ได้นะ สอนเท่าไรดิ่งเท่าไรก็อย่างนั้นไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ตายแล้วก็ไปจมด้วยกัน ๆ หมด ความจมลงนี้มันไม่เห็น ความอยากละเป็นทางเดินแห่งความจม อยากอะไรมีแต่เรื่องของกิเลสดิ่งลง ๆ ไม่ใช่อยากในธรรมนะ ถ้าอยากในฝ่ายเป็นธรรมนี้ อันนี้ดิ่งขึ้น

ทำให้มีความอยากในธรรมมากขึ้นซิ อยากในอรรถในธรรมมากขึ้น ๆ แล้วจะได้จุดเจ้าของลากเจ้าของขึ้น ไม่มีอะไรดิ่งจุดลากขึ้นนะมีแต่ธรรมเท่านั้นจุดลากเราขึ้น นอกนั้นไม่มี นอกนั้นเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมดครอบโลกธาตุ มีธรรมเท่านั้นจะดึงคนออกจากทุกข์ได้ มีธรรมเท่านั้นดึงออก ๆ นอกนั้นมันแต่ดิ่งลง ๆ เราถึงเป็นห่วงมากละซีไม่ว่าชาวบ้านชาววัดเหมือน ๆ กันเดี๋ยวนี้ กิเลสไม่ได้บวชนี่นะ มันไม่ได้กลัวหัวโล้นนี่ มันกลัวแต่ธรรมเท่านั้นกิเลส ถ้ามีธรรมฆราวาสมีมันก็กลัว ถ้าไม่มีธรรมแล้วไม่กลัวทั้งหมด หัวโล้น ๆ ก็โล้นเถอะ มีสักก็หัวโล้นเอาแหลกหมดแหละ

จิตใจต่ำมาก ต่ำมากจริง ๆ ฟังให้ตึนะไม่ได้ต่ำธรรมดานะ เวลานี้ต่ำมากจริง ๆ
 แล้วยังเพลินในความต่ำทราวมของจิตใจตัวเองอีกด้วยนะไม่รู้ตัวอีก นี่ชิมันซ้อน ๆ อยู่
 กิเลส มันแทรกมันซ้อนอยู่ในนั้นเราไม่รู้ ไม่ทราบว่ก่ขึ้น ไม่ทันมัน ๆ ไม่รู้ตัวเป็นกิเลส
 เราเป็นกิเลส ความคิดเป็นกิเลส กิริยาอาการแสดงออกเป็นกิเลส ไม่รู้เลยนี้จะทำยังไง
 นักภวานาท่านเอาสิ่งเหล่านี้มาวิจัย ท่านจ๋อเข้าไปตรงกลางจุดศูนย์กลางของเหตุ
 ทั้งหลายคือใจ มหาเหตุอยู่ตรงนั้น จ๋อเข้าไปตรงนั้นมันจะแตกกระจายออกจากนั้น
 มันจะแตกแขนงไปไหน ๆ จับต้นมันนี้ตามมัน เหมือนกับเถาว์วัลย์เลื้อยไปไหนตามไปรู้
 หมด ต้นมันอยู่ตรงนี้ตามแต่ต้นมันเลื้อยไปตรงไหน ๆ ตามเห็นหมด เพราะจิตเป็น
 ผู้ทำมานี้ มันหยั่งอยู่ในรากของจิตนี้

นรกถ้าเป็นเหมือนเรือนจำซึ่งมนุษย์นี้แล้วพวกเราไม่ได้อยู่แหละ ไปสร้างนรก
 นรกมันคับมันแคบมันตีมันตันมันไม่พอคนตกนรก ต้องได้ไปช่วยกันสร้างนรก
 เหมือนกับเขาไปช่วยปลุกสร้างตึกให้พวกนักโทษนั่นแหละ นักโทษไม่มีที่อยู่มันแน่น
 นั้นเห็นไหมจิตใจคนต่ำทราวมเข้าไปกองอยู่ในนั้น ก็รู้ที่อยู่สถานที่นั้นเป็นกองทุกซ์เป็นที่
 ทราวมไม่มีใครเคารพนับถือขาดความนับถือ สังคมไม่ยอมรับ ขนาดนั้นมันยังบั้นเข้า
 ไปเห็นไหมมันต่ำขนาดไหนจิต ไม่ต่ำขนาดนั้นไปได้เธอ เอาพิจารณาให้ตึชิ มันต่ำ
 ขนาดนั้นละขนาดเห็นชั่วเป็นตีไปหมด

นี่นรกไม่ได้สร้าง อัดแน่นขนาดไหนก็เป็นกรรมของสัตว์ ๆ แน่นอยู่นั้นก็กรรม
 ของสัตว์อยู่นั้น สด ๆ ร้อน ๆ นะนรกสวรรค์ เหมือนกับกิเลสทั้งหลายสด ๆ ร้อน ๆ
 ที่เราเห็นอยู่นี้ เหมือนกันนี้ สิ่งที่เป็นทิพย์สิ่งที่มองไม่เห็นด้วยตา สิ่งที่มองเห็นด้วยใจก็
 เห็นกันอย่างนี้ ๆ อย่างที่เรามองเห็นด้วยตานี้ สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันนี้ จะปฏิเสธ
 พระพุทธเจ้าได้เธอ พระองค์เห็นอย่างนั้น นำสิ่งเหล่านี้สิ่งที่เห็นมาสอนโลก จึง
 เรียกว่าโลกวิทู ๆ รู้แจ้งโลก

โห จิตใจต่ำนี้มันทำให้เป็นความทุกข์ความทราวมลำบากลำบากมากนะ ไม่ใช่
 เป็นของเล่นนะ อำนาจของกิเลสมันดึงลง ๆ ให้คล้อยตามมันเสียด้วยนะ ไม่มีละที่จะ
 ฝืนมัน เห็นว่ามันเป็นโทษนี้ฝืนดึงตัวออกจากมันนี้ยากนักนะ จิตธรรมดาสามัญเรา
 นี้มีแต่จะคล้อยตามมันทั้งนั้น ๆ แม้ผู้ปฏิบัติก็คล้อยตามมันจนได้ ถ้าไม่คล้อยตามมัน
 แล้วตั้งสติอยู่ก็ก ๆ นี่ตั้งสติไม่อยู่ ผิด ๆ พลาด ๆ ตกเหวตกบ่อ เรื่องสติตั้งปัญญา
 ไม่มีตกเหวตกบ่อไปหมด ถูกกิเลสพังเอา ๆ แหกไปหมด นั้นละเก่งไหมกิเลสให้
 คล้อยตามมันได้ โน่นให้ถึงขั้นมหาสติมหาปัญญาถึงได้รู้หมดสิ่งเหล่านี้ละ กิเลสออก
 แง่ไหนมุมใด หลอกสัตว์โลกแง่ไหนมุมใดนี้เห็นหมดเลย นั้นละท่านถึงฆ่าได้ชิว

ลงชั้นมหาสติมหาปัญญาเอาไว้ไม่อยู่ กิเลสตัวไหนทั้งหมด พังเลย ๆ เป็นไฟบรรลัยกัลป์ ธรรมะเป็นไฟบรรลัยกัลป์เผากิเลสแหลกหมด นั่นละท่านเอาอย่างนั้น มาพูดเทียบเคียงกับพวกเรานี้มีด ๆ บอด ๆ กับท่านสว่างกระจ่างแจ้ง เห็นหมดกลมายาของกิเลส ต่างกันอย่างนี้ ถึงขั้นนั้นแล้วไม่อยู่ ไม่มีใครจะกล้าอยู่กับกิเลสได้เลย ถึงขั้นมองเห็นมันเป็นยักษ์เป็นผีเป็นโจรเป็นมารเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าเป็นภัยแล้วอยู่ในมันหมดเลย เห็นขนาดนั้นแล้วจะทนอยู่ได้หรือมนุษย์เรา ต้องดีดสุดขีด ตายก็ตาย ขาหักก็หัก ขาที่ไม่หักก็จะบิ่นไป มันหักหมดทั้งขาหมดทั้งแขนก็จะกลิ้งไปนี่จะว่าไง อยู่ไม่ได้แล้วอยู่กับกิเลส นั่นละพระพุทธรูปเจ้าท่านเห็นถึงขนาดนั้นละจึงได้นำมาสั่งสอนสัตว์โลก ตั้งแต่ชั้นมหาสติมหาปัญญาไปถึงขั้นสังหารกิเลสแหลกไม่มีเหลือ ชั้นอรหัตบุคคลชั้นนี้กิเลสมาแหยมไม่ได้เลยทั้งหมด

ใจดวงเดียวนี้แหละ ใจดวงมืด ๆ ฝึกฝนอบรมเข้าไป ๆ มันเกรียงไกรเหมือนกับพวกนักมวยเขาฝึก ทีแรกก็ต่อยกกระสอบเตะต้นกล้วยเตะกระสอบทรายไปเสียก่อน พอขึ้นไปถึงเตะคนละซึบเวที ต่อไปก็เป็นแชมเปียนได้เพราะความฝึก นี่ก็เหมือนกันเราฝึกเหมือนกัน กิเลสมันเกรียงไกรฝึกไม่ฝึกมันเกรียงไกรพอแล้วชานิชานาญพอแล้วมันครองโลกมานาน จึงไม่จำเป็นต้องฝึกเรื่องของกิเลสนี้ ฝึกแต่ธรรมที่จะตามต้อนกิเลสเท่านั้นเอง นอกนั้นไม่ฝึกกิเลสคล่องตัวหมด ลูกเต๋าหลานเหลนปูย่าตายายของกิเลสมีแต่พวกคล่องตัวทั้งนั้น หลอกสัตว์โลกเก่งมาก โลกนี้จมเพราะมันมีมากต่อมาก อู๊ย ทุเรศจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดาเราสลดสังเวช

ธรรมะที่จะนำมาเทศน์นี้ถ้าจะเทศน์แบบตามกิเลสต้อนกิเลสฟาดกิเลสให้แหลก เหลวนี้ฟังไม่ได้ว่าอย่างนั้นเลย คิดดูซิตั้งแต่เทศน์เป็นบางวันอย่างนี้อย่างเทศน์เมื่อวานหรือวันไหน เทศน์เป็นบางวัน ๆ อย่างนี้เพียงเท่านั้นก็ว่าหายาบโลน เห็นไหมกิเลสมันเก่งขนาดไหน มาโจมตีธรรมะว่าหายาบโลน ธรรมะจะตีหัวมันตีไม่ได้มันบอกว่าหายาบโลน เราก็พร้อมมันด้วยนะว่าหายาบโลนว่าดูว่าดำ นั่นเห็นไหมกลมายาของกิเลสมันเก่งไหมทันมันไหมล่ะ

นี่ธรรมะประเภทนี้ธรรมะประเภทสังหารกิเลสนะ แต่กิเลสมันต้อน(ต้อน = กั้นหรือไล่ให้ไปตามต้องการ)จะว่ายังไง แล้วกิเลสอยู่กับหัวใจคน คนก็ต้อนคนก็คัดก็ค้ำคนก็ไม่พอใจฟัง เป็นอย่างนั้นนะเห็นไหมเก่งไหมกิเลส ถ้าเอาธรรมะประเภทสังหารกิเลสมาเทศน์นี้แหลกหมด กิเลสอยู่ในหัวใจของทุกคนฟังไม่ได้ทุกคนจะว่าไง เพราะกิเลสไม่ให้ฟัง มันจะตีหัวกิเลสนี้ แต่ผู้ต้องการความสัตย์ความจริงแล้วถึงไหนถึงกันเลย ยิ่งเด็ดยิ่งเผ็ดยิ่งร้อนเท่าไรยิ่งชอบยิ่งฟัง ฆ่ากิเลสเห็นประจักษ์ต่อหน้าต่อตา

สลดสังเวชจริง ๆ นะมองไปไหน ๆ หูมีตามีทำไมจะไม่ให้เห็นให้ดู นั่งในรถไปนี่เหมือนกระสอบ นอนอยู่ในรถก็ตามหัวใจไม่ใช่กระสอบนี่ดูไปหมดว่าใจ หัวใจไม่ได้นอนนี่นะ หัวใจมีอิริยาบถยืนเดินนั่งนอนเมื่อไร ไม่มี ถ้าสว่างจาก็จ้ายู้อย่างนั้นตลอดส่องตรงไหนส่องเห็นหมด นั่นละพระพุทธรูปเจ้าพระสาวกท่านที่มาเป็นสรวงของพวกเราเอาธรรมมาสอนพวกเราท่านเป็นอย่างนั้น ไม่ได้เหมือนพวกเรานะ พวกเรามีแต่พวกกิเลสกล่อม ๆ แล้วคอยต้านทานธรรมคัดค้านธรรมเท่านั้นเอง ไปทางกิเลสด้วย กิเลสพาทำหนีธรรมก็ทำหนี

น่าทุเรศจริง ๆ นี่จะทนกันไปยังไง ตั้งแต่ทนมาถ้าเราระลึกชาติเราได้นี้ โอ๊ยสลบไปเลยนะ ถ้าระลึกชาติเราเกิดมาเป็นอะไร ๆ บ้าง เราคิดย้อนหลังเหมือนแถววัลย์ยาวเหยียด เกิดมาตั้งแต่โน้น ๆ จนกระทั่งถึงนี้ จับเอาต้นแถววัลย์นี้ดึงไปดูไปตามเรื่องความเกิดมาของตัวเองผ่านอะไรมาบ้าง ผ่านสุขผ่านทุกข์ผ่านมหันตทุกข์มาอย่างไรมากน้อยเพียงไรดูอีก แล้วต่อไปนี่มันก็จะไปอย่างนี้อีกแล้วเราจะทนอยู่ได้หรือ เราเป็นผู้จะรับเคราะห์รับกรรมทั้งอดีตที่ผ่านมาแล้ว ทั้งอนาคตที่จะมาอยู่ข้างหน้าจะมาแบบเดียวกันนี้ เราจะทนอยู่ได้หรือ ก็ต้องติดผิงเลย ทนไม่ได้ ถ้าจะทนกับกิเลสให้ตายเสียดีกว่ามีเท่านั้น ต้องตายเท่านั้น ไม่ตายอยู่ไม่ได้อยู่กับกิเลส นั่นละผู้ที่ความเพียรกล้าท่านเป็นอย่างนั้นละ

ความเพียรกล้าคือยังงี้ก็ถอยไม่ได้แล้ว จะอยู่กับกิเลสนี้อยู่ไปไม่ได้ ให้ตายเสียดีกว่า ดีกว่าที่จะมาทนทุกข์ทรมานอยู่กับกิเลส นั่นละท่านผู้ที่พ้นทุกข์ เวลาถึงขั้นเป็นเป็นอย่างนั้นจิต จิตที่งุ่ม ๆ ง่าม ๆ ตัวมเตี้ยมนั่นละ เวลาถึงขั้นเกรียงไกรเกรียงไกรขนาดนั้น เห็นหมดนี้ภัยรอบด้านตัวเอง ผ่ากันแหลก ๆ ตรงไหน ๆ มีแต่ภัย ไอ้โห ภัยเพิ่งมาเห็นกันวันนี้หรือ ๆ มันเป็นภัยต่อเรามาตั้งกับตั้งกลับแล้วเพิ่งมาเห็นหรือ นี่ถ้าพวกเราเห็นอย่างนี้แล้วอย่างไรสลบ อยู่ไม่ได้เลย

ทีนี้เวลามากก็ไม่ว่าเรื่องรู้อาว เวลาจะไปอีกก็ไม่ว่าเรื่องรู้อาวอีก ไปแบบงุ่มง่ามตัวมเตี้ยมเหมือนกันกับมางุ่มง่ามตัวมเตี้ยมนั่นแหละ แล้วก็ทนทุกข์ทรมานไป เกิดไม่มีที่เกาะที่เกี่ยวไม่มีหลักมีเกณฑ์ เกิดไหนเกิดไปเรื่อย ๆ เกิดตามบุญตามกรรม ตายไปแล้วก็ไปเกิดใหม่ตามบุญตามกรรม เสวยไปอย่างนั้นตามบุญตามกรรม เรายังจะให้กิเลสลากไปตามบุญตามกรรมอยู่หรือ ไม่เอาธรรมะเข้าไปช่วยจะเอาอะไรไปช่วย นั่นซิแก้ตรงนี้ซิ พยายามทำตัวให้ดี นี่ละที่ช่วยแก้ได้มีเท่านั้น นอกนั้นไม่มี

เทศน์เท่านั้นละวันนี้